

Rodzinka wujka Karola

Piotr Rubik

Na szlaku, w kajaku,
Na łące wśród maków.
Jest ołtarz polowy, zrobiony na pniaku.

To jakby, Bóg ruszył,
Ku słońcu nad wodę mówiąc:
Co będę siedział w mieście,
W ciemnym kościele,
W taką pogodę.

Rodzinka wujka Karola
Złączona nieziemską siłą,
Złemu światu mówi hola,
Człowiek żyje przez miłość.

Na chabry, meandry,
Nie wróżenie z wusów,
Lecz wyjazd na pierwsze,
Kwitnienie krokusów

Inaczej, się widzi,
Te chabry konkole,
Gdy można pogadać,
Normalnie pogadać, normalnie pogadać
Z wujkiem Karolem.

Rodzinka wujka Karola
Złączona nieziemską siłą,
Złemu światu mówi hola,
Człowiek żyje przez miłość.